

REDACȚIUNEA,
Admînistratiunea și Tipografia
Brășov, piata mare nr. 30.
Seriozii nefrancate nu se
primesc.
Manuscriptele nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Admînistratiunea în
Brășov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dokes Nachf.,
Nux. Augenfeld & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalak, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelik.
In Budapesta la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERTIUNILOR: o se-
rie garnzon pe o coloană 10
bani pentru o publicare. Pu-
blișor mai dese după tarifa
și inviață. — RECLAME pe
pagina 3-a o seriată 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVI.

Nr. 64.

Brașov, Joi 20 Martie (2 Aprilie).

1903.

Situatiunea în Ungaria.

Astăzi e dina Camerei? Mâne veți vedea cum, in preseră, Nicolae Bartha dela „Magyarország“ salută acest pas al tinerimei:

„Văd'atî“, esclamă el, „tinerimea cum a mișunat Sâmbăta pe strădele largi ale capitalei? Văd'atî cum și cu capetele săngerose a cântat mai departe cântecul patriotismului? Văd'atî stând cu steguri de doliu tăcută și resignată dinaintea Camerei? Mâne veți vedea-o éră la porțile parlamentului. Scîti ce 'nsemnéză acesta? Este viitorul anticipat. Nu e alta decât gonierea spiritului austriac, ce s'a fost vîrit în armata maghiară și insémnă, că acesta epocă, căreia îi va da putere politică și națională acesta tinerime, va fi mai fericită decât epoca noastră, căci nu va fi umilită de factori ai puterii austriace. Acesta epocă mai bună nu este departe....“

Etă cum fantasăză agitatorii opoziției, etă ce importantă vor să dea ei manifestațiunile celei mai nouă a studenților maghiari. Ei s'au depărtat de tot dela ținta, ce și-au fost pus'o când au inceput obstrucțiunea. Voieau să provoce o criză ministerială și să dobândescă cu ajutorul acestei crize câteva concesiuni naționale în ce privesc armata. Astăzi, după ce au pus în fierbere și în mișcare aprópe toate orașele și ținuturile locuite de Maghiari, după ce Budapesta a devenit teatrul spectacolelor, ce le ofer deputațiunile în masă, cară sosesc dilnic acolo cu petițiuni cătră dietă; astăzi, după ce au făcut să se ridice în capitală strădele în contra guvernului și a conducerii armatei, nu se mai pot mulțumi cu atât, astăzi firesc li-s'a înădit apetitul și vedetă, că vorbesc

deja de o forte apropiată uideire a tuturor factorilor de putere austriaci din „armata maghiară“.

In urma uneltirilor opoziției au ajuns în adevăr lucrurile la un punct, încât spun numai adevărul curat acele foi guvernamentale, cară afirmă, că situațiunea Ungariei devine din di în di mai gravă și că guvern și opoziție sunt deopotrivă pătrunși de îngrijire din cauza stărilor abnormale în fața căror se află adă.

Demonstrațiunile, cară contribue la tot mai mare atitudine a spiritelor, tîrnă numai oleu pe foc. Deja declară atât cei de la guvern, cât și cei din opoziție că nu vor ceda una cu capul. Cum va fi deră cu putință a eșii din impasul acesta?

La ordinea dlei s'a pus acum în cameră cestiunea votării unei nouă indemnitați budgetare pe timp de patru luni. Guvernul are neapărată nevoie de acăstă indemnitate, ca să nu iăsă din lege. Se svonesc însă, că partea cea mai numerosă a stângiei estreme, fracțiunea „crâncenului“ koșuthist Barabas, e hotărâtă a nu face nică cea mai mică concepție în cestiunea indemnitați și a aplica obstrucțiunea și în contra votării provisoriului budgetar.

Pentru casul acesta s'asigură că Coloman Szell e decis de a lăua o măsură extremă, introducând o stare de ex-lex, cum intenționase să o facă Banffy, dăr n'a renșit.

Nu scim întru cătă tămbălău studențesc din Pesta va pute contribui la „lămurirea“ încuratei și periculosei situațiunii. Vorbit de actualitate, căci „epoca tinerime“ a mintită de Bartha e, după ce a sa proprie mărturisire, ceva prea îndepărtată, decât ca să se potă ține încă sémă de ea. Dăr vedem, că pornirile toate au apucat pe o cale prăpăstoasă.

Ne aducem aminte de ceea-ce scriea dilele trecute una din foile vieneze, care ține tare cu aşa dișii

„factori de putere austriaci“, dicând: „Desvoltarea lucrurilor în Ungaria au depășit deja mult linia trăsă de conflictul în cestiunea înmulțirei contingentului armatei. Sărtea d-lui Szell nu mai poate însufla nimănui interes, căci nu e vorba mai mult de o criză de cabinet! ci cum e pusă astăzi decisiunea, se tratăză de altceva, de nimic mai mult ori mai puțin, decât de conservarea său de delăturarea baselor constituționale de adă ale Ungariei și totodată și de organizația dualistică!“

Contele Apponyi și studenții. Pe dina de astăzi, Mercuri, s'a hotărît a se face în Budapesta demonstrație cea mare înaintea parlamentului de cătră tinerimea universitară maghiară din totă țara în contra proiectelor militare. Aranjatorii acestui tămbălău, în frunte cu Hollo, redactorul jiarului „Magyarország“, afirmă sus și tare, că contele Apponyi, președintele camerei, va primi deputațiunea studenților într-o din salele mari ale parlamentului. Apponyi, scim, că a fost din cauza acesta atacat de cătră „N. fr. Presse“, unul din diarele vieneze inspirate de guvernul unguresc.

Acăstă făie vienesă, care a fost declarat de o mare rătăcire intenționarea lui Apponyi, aduce acum scirea, că Apponyi nu va primi în parlament deputațiunea studenților și-să exprimă bucuria că „studenții minori“ — deși au dreptul de a petiționa — totușii nu vor fi primiți în massă de președintele camerei, ceea-ce le arada numai apariția unei corporații politice. Președintele Apponyi se va mărgini — dice „N. fr. Pr.“ — de a primi pe delegați studenților unul căte unul, fiind și așa Mercurea să de primire, — nu va primi însă de la densii nici o petiție.

Vom vedea, de căcă informație djarului vienes se va adeveri. Mai notăm încă, că „N. fr. Presse“ întrbuințeză și ocasiunea acesta de a da contelui Apponyi sfatul, să nu mai primească pe studenți, nici ca delegați unul căte unul, ci

„să suprime cu totul toate aceste primiri demonstrative“.

In ședința dietei ținută Luni, kogăștistul Lengyel Zoltan a vorbit timp de 4½ ore, firesc cu întreruperi: a consumat o cutie de zaharicale, a beut o cescă de supă, una de ceai și câte-va pahare de — apă. El a inceput prin a spune, că proiectele militare sunt un atentat mișcă. Presidentul Apponyi l'a chiamat la ordine, dăr Lengyel și-a făcut urechia tocă și continuând a însira căte verdi uscate, a vorbit între altele și despre emblema Austriei, vulturul cu două capete. Se întrebă Lengyel Z., că de ce Austria și-a ales ca emblemă tocmai vulturul cu două capete? De ce nu și-a ales leul cu două cojii, căci și acesta e animal frumos. Ducele de Braganza a dis, că de căcă n'ar fi ce este, i-ar placă să fie leu cu două cojii. Presidentul l'a chemat érashi la ordine. Lengyel a vorbit și în cestiunea stăgului armatei. A depus pe bioul camerei un stég în colorile roșu-alb-verde, care în loc de prăjină are o flueră c'un automat. Décă sunfi în ea, cântă „Gotterhalte“. După Lengyel asta ar fi rezolvarea cea mai bună a cestiunei stăgului.

Turburările din Agram continuă încă. Alătări a fost pe strade o adevărată luptă între studenți și polițiști. A trebuit să intervină gendarmeria și armata. Întrăga garnisónă din Agram s'a postat pe strade ocupându-le. Armata a fost similar să atace, în diferite rânduri pe manifestanți. Populația Agramului e estraordinar de agitată.

Inarmarea statelor balcanice. Pórtă e viu impresionată de o scire din Cetinje, că atașatul militar rus din localitate a trecut în inspecție trupele muntenegrene de la frontieră. Guvernul otoman vede în acăstă un indicu serios de pregătirile statelor slave din Balcani, în vederea unei iminente conflagrații orientale.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Impresiuni din viața de portarel*.

Miserie.

Drei H. R.

Dura lex.

In îngânarea dilei cu năpteabia abia puteam distinge cele din juru-mi; mai adaugă la asta lumina șovăitoare a lămpii de vagon, cum și norul albastru-cenușiu al fumului de tutun...

Pufnind, mocnind, locomotiva se opresce în stație, er isbitura vagonelor face un cor strident, urit și trist, ca amintirea unei nenorociri.

Cobor. Caut îngrijorat o trăsură și tremur de frig, cum tremur de gândul: „Ce-o să fac și cum o să fac execuțarea asta?“ Răbufneli de mașină, suror de spaimă, sgomot de rōte, apoi cadență, ritmul, er încolo, spre zare, un sărpă dispărând...

E prima lucrare în felul ăsta, și trebuie să o duc la bun sfîrșit. Intr-o servietă am înfășurat dosarul. Dosarul?! Atâta e nevoie, dosarul! Mai e în servietă și procedura civilă română... pré multe instrumente pentru o execuțare! Rememorez articoliile de lege: „Punere în posesie“, art. 597, 598... 601 din procedura civilă...

Mereu se luminăză, mereu. Săi singur. Cătă a-si vré să visez, să mă duc eu gândul colo, departe, să-mi închipui, că prin rariștea de arină o văd pe ea plimbându-se; că în frémétul de codru de colo — departe — prind o notă argintie din glasul ei slăvit.

Nu, nu! E nesiguranță începutului, e frica de necunoscut... „Punere în posesie“, art. 597, 598... 601 pr. civ. Zgriburiș de frig și flămând, trec pe dinainte-mădoi bărbăți. Mustățile li's înțelenite de zăpadă, și inimile lor sunt strinse de năcăzuri. Merg a lene, ca după mort și prin rosura sumanelor se desenăză perfect scheletul puțin înbrăcat de pielea negră...

Si în gerul gróznic ei cântă și cân-

tecul lor e doina, doina tristă cu acompaniament de strigăte de ciori.

Zăpadă peste tot, ceriu de plumb, năcăz, săracie... Îmi aduceam aminte de Maxim Gorki. Maxim Gorki, însă nu cetit în căldura dulce a odăii...

Un uruit de trăsură, și peste un minut un tip înalt, tip ca de bandit să-apropie de mine.

— Bună diminăța, dom'le portarel!

— ? ? ?

— Seusați, că am întârziat. Vă rog poftiți, am adus trăsură.

— Da? D-vostre sunteți cu afacerea?

— Da! Cu hoții ăștia de ómeni nu scii ce să mai facă. Le dai bani, le faci bine și pe urmă tot ei te înjură.

— Mergem!

Pe drum întortochiat și printre case scunde, săracișoare ne tot tirăsc eaii hămesiți de fome. La cea mai mică ridicare de teren ne scoborim din trăsură. Zăpada e înaltă, vizitul flămând, eaii — nisice umbre, — creditorul dornic de-a pune

mâna pe ultimul sprijin de traiu al obidiților creștinăi.

Căte înțelegi într'un drum ca ăsta, că îți plângе sufletul! E chin, de poți să înțelegi chinul; e plâns, de plângi sincer.

Pustiu e satul și săraci cără il locuiesc. Un cimitir e mai frumos ca satul ăsta, căci acolo morții sunt fericiți, și tot mai găsesc o cruce, un monument! Aici nimic. Case, ce stau să cadă, curți nefinăgrădite, femei slabă și ofilite, bărbăți tineri fimbrelăniți de lipsuri. Si ce contrast! Frumusețea costumelor femeiesc..., costume îmbrăcate pe schelete; picioare mici și delicate călcând desculțe pe stratul de zăpadă; chipuri de un desen perfect, ochi mari, negrii, gene lungi... dăr ochi plânsi de amar și gene pline de lacrime înghețate. Par că merg printru sat de morți. „Tipul“ îmi cântă mereu de afacerile lui, er eu plâng de miseria crudă ce se tot desvăluie înaintea ochilor mei.

Am ajuns. Primarul e la fața locului. O casă învelită cu paie, două camere și o tindă; la ferestri hârtie în loc

* In România se dă portarel la ceea-ce la noi se dă executor.

„GAZETA“ ieșe în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:

Pe un an 24 cor., pe săse luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.

N-rii de Dumineacă 4 cor. pe an.

Pentru România și Străinătate:

Pe un an 40 franci, pe săse luni 20 fr.

N-rii de Dumineacă 8 fr. pe an.

Se prenumera la totă oficiile poștale din intru și din afară și la d-nii colectori.

Abonamente pentru Brașov

Admînistratiunea, Piața mare,

Tărghul Inuiului Nr. 30. etagiu

I.: Pe un an 20 cor., pe săse luni 10 cor.

Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe săse luni 12 cor.,

pe trei luni 6 cor. — Un esem-

plar 10 bani. — Atât abona-

mentele că și inserțiunile

sunt a se plăti înainte.

Situatia politica in Ungaria.

Vom da adăi loc vocilor autorisate, ce organele de presă, care reprezintă diferitele partide și fracțiunile din camera ungură, le ridică acum când ministrul unguresc de finanțe a prezentat șamerei un nou proiect de indemnitate budgetară pe timp de patru luni, adecă până în August anul curent.

"Budapesti Hirlap", organ, care reprezintă părerile și interesele unei mari părți a partidului liberal guvernamental, publică în nr. de la 31 Martie un articol intitulat „*Ex-lex și indemnitate*“. Etă ce dice:

„Situatia Ungariei este gravă și din sănătatea sa nu va deveni mai gravă. Aceasta o simte orice în și afară de parlament. Guvern și opoziție de opotrivă stau sub presiunea îngrijirilor provocate de stările abnorme actuale. Majoritatea se referă la dreptul său constituțional și aruncă respunderea asupra opoziției. Opoziția face responsabil guvernul și majoritatea pentru proiectele militare. Desbaterea aceasta nu schimbă nimic din răul, că țera e amenințată de ex-lex? Ce este starea de ex-lex? Oră cine o scie. Noi n'avem lege, care să autorizeze guvernul a acoperi cheltuielile trebuințioase, a încassa dări, a da recruti, fără budget votat. Să că un guvern se angajeză de a satisface necesităților de stat fără basă legală și atunci se stirbesce constituția, său de sănătatea sa se suspendă continuitatea administrației. În casul acesta n'ajută nimic nicăi criza ministerială, care n'ar face decât să mărescă încurătura și să deschidă pôrta pentru tot felul de combinații de sus și de jos“.

Spune apoi, că țera se află acum pentru a doua oară în ajunul stării de ex-lex. De la 28 Ianuarie până adăi stânga este tremă a făcut obstrucție contra proiectelor militare și pretensiunile naționale maghiare față cu armata. Sute și mii de omeni iau parte în aceste deputații, și Budapest a devenit o Mecca la care se regrinăză „cetățenii“ orașelor, până și ai satelor mai mari. De altă parte tinerimea universitară maghiară face mereu galăgie pe străde divinând pe Kossuth și ocărând cu tot felul de expresiuni pe miniștri, care cutreză încă a se opune „simțământului general al națiunii“. În dietă se urmărește de asemenea lupta contra proiectelor militare. Fiecare săi are oratorul său kossuthist.

In astfel de colori se prezintă situația politică actuală a țării.

Români din Macedonia

D-l Charles Gr. Labovari publică în „Journal des Débats“ următoarea serioză în cestiușa macedoneană:

In acest moment, totă lumea vorbește despre Macedonia și nu există nicăi un șiar, care să nu se occupe de acăstă nenorocită țără.

că de către Corona și-ar da consumămentul la astfel de concesiuni, ori ce guvern maghiar și ori ce majoritate patriotică și le-ar fi suști bucuros? Dér situația este estra-ordinară și primejdiosă tocmai pentru că conflictul nu se poate rezolvi numai în parlament, căci rezolvarea atârnă de la numeroși factori în afara de parlament. Nu trebuie să avem în vedere aici numai persoana regelui și drepturile sale de suveran, său cercurile curții și pe bărbătii de stat austriaci, ci și iritația ce a cuprins țera și care a indemnizat pe Croați la atacuri dușmanoase. Décă iritația aceasta graduată va mai fi hrănitoare și crescută și prin starea de ex-lex, atunci din asta pot să se nasca ciocniri a căror însemnatate și urmări nu sunt în stare a le cumpăna niște omenești politici cu vederile cele mai agere și calmă. Suntem deci în ajunul unor pericole de felul acesta“.

"Egyetértés", organul fracțiunei kossuthiste din partidul independent, declară că partidul săi va împlini datoria și față cu noul proiect de indemnitate. El nu se va da îndărăt, vină ori ce ar veni.

"Magyarország", organul fracțiunei ugroniste dice, că prin noul proiect guvernul nu se va ferici.

"Független Magyarország", organul celor mai estremi kossuthisti pune în vedere obstrucția și opoziția cea mai intrasigură și față cu proiectul de indemnitate. Partidul trebuie să mergă pe drumul pe care a mers până acum.

"Alkotmány", organul partidului popular catolic, descrie situația ca fiind foarte gravă și face responsabil guvernul de tot ce se petrece adăi în jurul marilor cestiuni de la ordinea dilei.

*

In Budapesta sosesc filii deputații, cari du proteste în contra proiectelor militare și pretensiunile naționale maghiare față cu armata. Sute și mii de omeni iau parte în aceste deputații, și Budapest a devenit o Mecca la care se regrinăză „cetățenii“ orașelor, până și ai satelor mai mari. De altă parte tinerimea universitară maghiară face mereu galăgie pe străde divinând pe Kossuth și ocărând cu tot felul de expresiuni pe miniștri, care cutreză încă a se opune „simțământului general al națiunii“. În dietă se urmărește de asemenea lupta contra proiectelor militare. Fiecare săi are oratorul său kossuthist.

In astfel de colori se prezintă situația politică actuală a țării.

In fiecare săi, depeșile însoțite de comentarii lungi, ne aduc vestea, că Bulgaria se pregătesc să se rescople în masă, că bandele bulgare său încăerat cu armata Sultanului, că soldații turci au prădat satele bulgărești, că agitația crește în Bulgaria etc. Săpătă că Macedonia e provincie bulgară cădută sub stăpânirea Portei, și că revinde că independența și alăturarea să la patria mamă ca și Creta în 1898.

Pressa cea mare nu poate permite răspândirea acestei erori. Datoria ei e să spue, că Macedonia nu e populată numai de Bulgari. Afără de Bulgari mai e locuită de Greci, Români, Sârbi, Albani etc. Faptul, că aceste diferențe naționale încă nu sunt în stare a le cumpăna niște omenești politici cu vederile cele mai agere și calmă. Suntem deci în ajunul unor pericole de felul acesta“.

Grecii și Sârbi nu vor primi niciodată, ca provincia aceasta să fie anexată Bulgariei. Densii preferă realizării acestei eventualități, menținerea statu quo-ului. Proiectul de reforme, pe care Rusia și Austria (care reprezintă antagonismele în joc) l-au supus Sultanului, le dă deplină satisfacție.

In ce privesc pe Români din Macedonia, cari mai sunt numiți și Tînără séu Cujo-vlachi, nimeni nu vorbesce de ei, deși sunt în număr mai bine de 600 de mii și sunt conscienti de naționalitatea lor, deși au limba lor, bisericile și școalele lor și sunt hotărui să nu se lase să fi înglobați în „Bulgaria cea mare“.

Sunt ani de dile, de când ei reclamă reforme, ceea ce nu-i împiede că de a se declara, în toate protestările lor, spre a dovedi, că nu vor să fie amestecați nicăi la Grecia, nicăi la Bulgaria, nicăi la Serbia, — de „respectuoși supuși ai Sultanului“, căci ei seiu bine, că de cără ar trece de la stăpânirea turcească sub cea a Grecilor și a Bulgarilor, naționalitatea lor ar suferi tot felul de persecuții.

Pentru toate aceste motive densii său arătat de la început potrivnică agitaționilor bulgări, și au salutat cu bucurie noul regim, pe care Rusia și Austria îl cer Pôrtei, regim, care trebuie să dea satisfacție tuturor naționalităților din Macedonia.

Cred că fac bine espunând aceste fapte pe căt posibil de scurt, în scop de a feri opinia publică de ea însăși. Rău informată cum este despre cele ce se petrec în Macedonia, acăsta opinie riscă de a fi trăită să ia partea unei naționalități, al cărei vis e să strivă pe celelalte naționalități creștine, care trăesc de secole în Macedonia și care sunt hotărute să nu îngăduie stirbirea drepturilor lor.

Dela curtea cu jurații din Clușiu.

(Raport special al „Gazetei Transilvaniei“.)

In nouă ciclu de peractări de la curtea cu jurații de aici n'au putut lipsi

procesele de presă în contra diarului „Tribuna“ din Sibiu.

In 30 Martie s'a peractat procesul pentru articolul incriminat „Corda se întinde“. Responsabilitatea, nefind cunoscut autorul, cade și de astă dată asupra d-lui G. Mohan, responsabil pentru redacția „Tribunei“ atunci când s'a publicat articolul. Apărător era să fie d-l Dr. Cassiu Maniu, care insă — după cum se spune — din cauza de boli nu s'a putut prezenta, și așa din oficiu fiu înscărat cu apărarea translatorul și advac. Dr. Tauber Farkas. Acusa o susține sub-procurorul Jeney în o vorbire în stilul cel mai sovinst, calea cu care mai ușor se poate căstiga un verdict căt de aspru de la jurați. — Apărarea? Halal de așa apărare! „Nu mi-a plăcut nicăi-când“ — dice d-l apărător — „să mă ocup cu politică. N'o fac acăsta nicăi acum. Nu cero să susțin apărarea față de părțile incriminate din articol...“. Si așa continuă mai departe d-l Tauber cu apărarea. Verdictul juraților e afirmativ. Sentința o lună închisore de stat și 500 cor., apoi cheltuielile de proces și după ridicarea la valoare de drept publicarea sentinței în „Tribuna“. Recurs nu se face.

In 31 Martie. Incriminată seria de articole: „Politica maghiară“ de d-l T. Raica din Ploiești, apoi articolele: „Furor hunnicus“, „Justitia maghiară“, „Antidinasticismul lor“, „Conclusiuni“ — pentru toate acestea resp. tot G. Mohan. Pentru articolele „Politica maghiară“ publicate în broșură separată, responsabil și d-l Iosif Marschall. Ca martor a fost citat d-l Silv. Moldovan. După mai multe întrebări adresate acuzaților și martorului, urmăză rechizitorul:

„Pe când nu avem nicăi o supărare de din afară, etă vine pressă română să ne atace“ — dice procurorul. Laudă apoi loialitatea și îndelung-răbdarea ungurășă vorbesce ceva de cestiușa continuității Românilor în Dacia Traiană și spune căt de răi și nedrepți sunt scriitorii articolelor incriminate. „Nu s'a cugetat, autorul cutare“ — dice în acuza, — „oă România are de a-si mulțumi independența sa în mare parte influenței unui Maghiar, contele Andrássy!“ (?)

Apărător și adăi e tot d-l Tauber Farkas. „N'am ce să dic alt-ceva nicăi adăi“ — începe densul, — „decât în general ce am dîs eri. Nu încerc să combat acuza adusă de d-l procuror: in zadar și cerca să vă spun, d-lor jurați, acum diua, că sunt 12 ore din noapte!... Eu consider într-o totale cu cele dîse de d-l procuror...“

Si aceste le spune apărătorul! Ar fi credut omul, că d-l acesta nu voiesce să apere, ci să continue acuza procurorului, când l'a audit vorbind astfel. Nu-i mirare deci, că jurații după o așa apărare au rostit verdictul: da, e vinovat G. Mohan.

Se aduce sentința: încă 8 (opt) luni închisore de stat, 1600 (o mie și sese sute) cor. amendă și cheltuielile de proces.

Iosif Marschall a fost achitat!

Eu.

O carte scumpă.

Se scie, că volumul I din „Cartea de aur“ a d-lui Păcăianu, fiind incriminat pentru „agitație“ a fost confiscat de la toti cei ce l'au cumpărat. Intre aceștia se află și dirigintele filialei „Albina“ din Brașov, d-l Nic. P. Petrescu, adăi trecut la pensiune. D-l Petrescu, căruia un cunoscut fi luase carte, fără scirea dinsului, a declarat, că o va preda îndată ce i-se va restitu. Restituindu-i-se carte, când i-s-a adus decisiunea, prin care era amendat, înainte de a fi cetit acăstă decisiune și înainte de a fi semnat de primire, a predat carte servitorului însărcinat cu înmânarea. Totuși decisiunea de amendă cu toate apelurile făcute de d-l Petrescu, n'a fost ridicată și astfel în diua de 19 Martie a trebuit să plătească amendă de 200 corone.

de geamuri. O vacă slabă și căznește viță lângă un maldăr de cocenă.

— Aici e, dom'le portărel.

— Aici?

— Să vedetă, dom'le portărel, ăștia sunt nisice pungașăi.

— Da? Și căt își datorește creștinii ăștia?

— Cinci sute de lei, afară de dobândă, cheltuieli de judecată, taxe, timbre... Sunt nisice hoț, cum n'am mai vădut.

— Bine! Dér de cără și dai afară din casă, unde-or să sădă, să dormă?

— Ce'mi pasă! Nisice hoț...

Intru în curte. Un biet câne bălan și face datoria de paznic și mă latră. În pervazul ușei se ivescă un chip frumos de fată, cu ochii mari și negri. Răzimat de pridvor, o privesc lung, lung; e tipul desenat de maestrul pictor Grigorescu, e tipul româncei frumosă. Cum bate vînt plin de zăpadă, și desprinde suvișe de păr negru și pe față-i punte un ton roș de trandafir.

...Pare că e vară acum, când o văd,

și stau într'o grădină plină cu trandafiri și trandafirii sunt bujorii ei din obraz...

— Bună diua, fetițo!

— Bună diua. Dér pe cine căutați?

— Astă-i casa lui N.?

— Da...

— Și i-se umbrește ochii de lacrimi.

— Dumneata ești portărel?

Mi-e rușine să-i răspund. Pôte că plâng și eu. Îmi trec pe dinainte-mă tablouri din Aman, Luchian, Grigorescu... Casa de la Câmpina a maestrului, Amurghul, Ciobanul din Sivaia, Tîranca cu furca de tors...; toate zâmbirile divine ale celui mai mare artist al românilor sunt aici, în casa asta săracă, în curtea asta nefrigădită, în poesia miseriei.

— Dom'le portărel, vă rog, faceți cele legale, somați-o să iasă afară din imobil; de astă ați venit aici...

— Da, pentru asta...

O bîtrâna, mai bîtrâna decât vîrstă ei, vine greu pe poteca ce duce de la stradă.

Vai! ce privire spre tipul „hoțului“! Cât înțeles într'o aruncătură de ochi!

— Dragă mătușe, domnul...

M'am oprit. Mi-era temă să nu pieră chipul frumos din pervazul ușii.

— Domnișorule, ăsta e un tâlhar.

Pentru o sută de lei cu care ne-am imprumutat, vrea să mă dea afară din casa mea. Eu nu plec d'aci decât morță. Ce? Unde a umblat cu alte gânduri după festivitatea astăi? Nu plec, nu! Ești tînăr și nu cunoști lumea. Nu plec, nu!

— Dér mătușe, așa e legea...

— Legea? Auđi, legea? Cine a făcut legea? Tot tâlhar! ca ăsta! Nu plec, nu!

Același chip drag sta în ușă, aceeași ieónă de măestru și când am spus:

— Domnule V., esci pus în posesia acestui imobil...

plângem în sufletul meu, cum plâng ea bîtrâna cu ochii istovită de lacrimi și cum plâng ea frumoșă cu ochii mari, negri, cu gene lungi...

Si am fugit prin ger, cu ochii jumătate închiși, ca să nu pierd chipul fetișcaniei din prag, adeverată româncă prin frumusețea ei.

Câmpulung. D. Rizeanu.

Este în estras actele referitoare la această amendă:

Nr. 3491/902.

Decisiune.

Judecătorul de instrucție din Sibiu în cercetarea pornită contra lui T. V. Păcăianu, inculpat de delictul agitației și rezervării, a ordonat sesizarea tipăriturii apărute în formă de carte sub titlul „Cartea de aur”, și fiindcă după datele de până acum ale cercetării un exemplar din această tipăritură se află în posesiunea d-vosăre, Vă somez, că decă atî împărtășită cuiva, să o cereți îndărăt și să o depuneti aici cu atât mai vîrtoas, cu cât la casă contrar veți fi amendat cu 200 corone, ér decă terminul acesta ar inspira fără rezultat, atunci în sensul §. 170 a. 2 pr. p. veți fi arestat (letartoztatás alkalmazandó). Brașov Iulie 18. 1902 ss. Arzt Mihaly, judecător de instrucție.

Nr. 3688/902.

Decisiune.

Condamn pe P. Petrescu, domiciliat în Brașov, care cu totă somația ce i-să facă n'a predat „Cartea de aur”, să plătească 200 de corone amendă pe temeiul §. 170 pr. p. în termin de 8 zile, la procuratura din Brașov, la casă contrar va fi executat. Această amendă se va întrebui pentru scopurile prevăzute în art. XXVII din 1892, ér decă nu s'ar putea încassa, să se preschimbe în 10 zile arest.

Totodată somez din nou pe Petru Petrescu, să predea „Cartea de aur” de la terminul înmânării acestei decizuni în 10 zile, cu atât mai vîrtoas subscrисului judecător de instrucție, cu cât după expirarea acestui termen am să-l arestez (le fogom tarzoatnă).

Contra acestei decizuni se poate apela la senatul de punere sub acuzație. După decizunea urmăză motivele, în cari se spune, că obiecțiunile d-lui Petrescu n'au fost acceptabile. Decizunea e datată din la 1 August 1902 și semnată de Buday, judecător de instrucție.

*

Subsemnatul recunoște, că am primit „Cartea de aur” de la d-l Petrescu în ziua de 4 August, când m'am dus la „Albină” să înmână decizunea Nr. 3688/902. D-l Petrescu mi-a dat carte, care era pe masă, înainte de a fi cedită decizunei, rugându-mă să o duc d-lui judecător Budai și să-i spun că era pe masa d-lui Petrescu și că tocmai avea de gând să o trimite d-lui judecător. După aceasta a îscălit de primire. Brașov 7 August 1902 ss. Kaufmesz lanós, kékbeszítő.

*

Am primit un exemplar din „Cartea de aur” Brașov 5 August 1902 ss. Zajic Ferencz, cancelist la tribunal.

*

La decizunea Nr. 3688/902 d-l Petrescu a apelat la senatul de punere sub acuzație, relevând că a predat deja „Cartea de aur” înainte de a fi cedită decizunei și a fi îscălit de primire.

Senatul de punere sub acuzație în ședință sa ținută în 25 Septembrie a adus următoarea

Nr. 3887/902.

Decisiune.

Decizunea Nr. 3688/902 a judecătorului de instrucție din motivele invocate acolo se confirmă, ss. Kovács președintele senatului.

Apelul înaintat de d-l Petrescu contra acestei decizuni a fost respins de către judecătorul de instrucție pe temeiul §. 378 din pr. p.

In urma respingerei acestui apel, d-l Petrescu a apelat din nou, de astă dată la Tabla regescă din T.-Mureșului, invocându-și dreptul său și citând pentru casul, când apelul d-sale n'ar fi ascultat, proverbul românesc: „A murit Matia și cu el — dreptatea”.

Apelul acesta a fost respins de-adrepțul de către senatul de punere sub acuzație din Brașov cu decizunea datată din 31 Decembrie 1902.

Un nou apel al d-lui Petrescu a fost respins érășii cu decizunea Nr. 6160 datată din 12 Ianuarie 1903.

D-l Petrescu a apelat din nou contra decizunei de respingere ca ilegală, fiind subscrisă de d-l Buday, ca președinte de senat, care și-a confirmat propria decizune pe care o subscrise ca judecător de instrucție.

Acest ultim apel a fost trimis în sfârșit la Tabla din T.-Mureșului, unde s'a ținut ședință în ziua de 12 Februarie 1903 și

s'a adus „In Numele Maiestății Sale Regelui” deciziunea de sub Nr. 176 B. 1903, prin care apelul d-lui Petrescu se respinge definitiv.

Ultimul act în această afacere este următoarea

Chitanță.

200 c. adecă două sute corone am primit de la N. Petrescu conform decizunei de pe contra-pagină.

Brașov, 19 Martie 1903.

ss. Millich Izsof,
procuror regesc.

SCIRILE DILEI.

— 19 Martie v.

„Politica maghiară a Hohenzollerilor”. Sub titlul acesta a apărut de curând o broșură în limba maghiară (A Hohenzollernek magyar politikája) scrisă de pseudonimul „Gedeon”. Autorul broșurei spune, că prințul Eitel Frederic fiul împăratului german învăță unguresc, ér la curtea din Berlin dansul cel mai favorit este „ciardașul”, din ceea ce deduce, că politica Hohenzollerilor este „ca Eitel Frederic să ajungă pe tronul Ungariei și să realizeze imperiul cel mare maghiar contemplat de Hoitsy și alți politiciani maghiari cu intindere până la marea Negră, unirea statelor balcanice și alianța Turcilor din Europa....“ Mari planuri.

Nou director la conservatoriul din București. D-l Pavel Ciuntă, diplomat al conservatoriului din Lipsca și șeful orchestrei din Rostock (Mecklenburg), a fost numit director la conservatoriul de muzică și declamație din București, în locul d-lui Ed. Wachmann, care și-a regulat drepturile la pensiune. Noul director al conservatoriului e originar din Roman. El a făcut studiile sale la Iași, Dresden și Lipsca.

De la postă. Direcționarea de postă și telegraf ne trimite un apel către public cu privire la adresele de pe scrisori. În acest apel publicul este invitat să scrie numele localităților fără nicăi un sufix. Așa de exemplu Tura, Vaja, Röd, Bát, Topolya Hornya etc. să nu se scrie cu sufixe: Turán, Vaján etc., de ore ce prin suffixarea aceasta se produc alte nume de localități al căror radical este identic cu forma sufixală a celor dintâi. Publicăm și noi acest apel, deși el este adresat publicului, care scrie adresele pe unguresc, care fiind limbă aglutinatoare, în loc de prepoziția în, pune sufixele cu pricina la numirile de localitate.

Fiul lui Garibaldi și generalul Türr. Fiul lui Garibaldi, Ricciotti Garibaldi a protestat dilele acestea contra generalului Türr, fiindcă pe monumentul lui Garibaldi ridicat la Paris, între alte reliefuri se află și figura lui Türr. Garibaldi îl acușă pe Türr, că n'a fost ceea ce pretinde el a fi fost, un om insuflat pentru libertatea italiană, ci a fost pur și simplu un agent secret al lui Napoleon plătit de acesta cu 50.000 franci pe an. Türr, dice Garibaldi, a fost comandantul Garibaldienilor la Cajarc și de aici se explică, că acesta a fost singura luptă percută a Garibaldienilor. — Generalul Türr la rândul său declară într-un diar din Paris, că acuzațiile lui Garibaldi nu sunt, de căt reeditarea unor calomii vechi. De la Napoleon, adevărat, primia un apanajiu de 24.000 franci pe an, nu însă ca agent secret, ci fiindcă nevestă sa era înrudită de aprópe cu Napoleon.

Tunete și fulgere. Eri dimineață pe la orele 10 $\frac{1}{2}$ în Cluj a fost o furtună în totă regula, cum numai în Iulie se mai poate vedea: cu tunete, fulgere și grindină.

Adresa de mulțumire a locuito-
rilor din Solnoc-Dobêca. O adresă acoperită de îscăliturile a 5000 de capi de familie din comitatul Solnoc-Dobêca a fost trimisă ministrului-președinte Szell, din incidentul ajutorului, în care au fost

impărtășit locuitorii lipsiți din acest comitat. Ministrul, după cum scriu foile maghiare, a trimis celor ce au suferit de inundații porumb parte gratuit, parte ér preț redus. Adresa se termină cu următoarele fraze:

„Mâna ajutătoare nobilă și desinteresată a statului nostru împresoră cu căldura recunoscentei sincere credință și încredere, ce o avem față cu idea de stat maghiard“.

Fără astă nici că se poate.

Anarhist rus. Guvernul rus, prin legătura sa din Roma a cerut guvernului italian estradarea studentului Gotz, implicat în asasinatul ministrului Sipjagin. Conform declarației ministrului de interne la cameră, ministrul de externe a răspuns că estradarea nu e posibilă, înainte ca tribunalul din Neapole să se pronunțe asupra contestației făcute de Gotz.

Sinucidere în teatră. Se telegrafizează din Paris, că la comedie francesă, când se juca pe scenă, dramaturgul Gustav Malavy și-a tras în cap un glonț de revolver. În buzunarul hainei lui s'a găsit o scrisoare care spunea, că se sinucide pentru că pielele lui nu sunt primite la comedie francesă. El a fost transportat la spital în stare desperată. Își poate ori cine închipui care a fost impresia în public. Sinuciderile în teatră încep să devie contagioase. Se înține că mai multe trecute să întempletuna la Berlin.

Un nou tun la New-York. Aci s'au făcut experiențe care au dat un splendid rezultat, cu un nou tun cu tragere repede, care dintr-o singură lovitură asvirle 25 de granate de căte o jumătate de kgr. fiecare.

Corespondent rus în Macedonia. Pórta a permis corespondentului diarului din Petersburg „Novoe Vremja“. Dubanski, fost ofițer, purtătorul unor recomandanțe extra-ordinare, de a călători prin totă Macedonia.

Sciri locale.

Concertul Hilf-Malcher. Mâne, Joi d-l Arno Hilf marele măestru de violă va da un al doilea concert cu concursul elevului său Brașovean, d-l Malcher în sala de concerte. Programul este următorul: 1) Bruch: „Violin-konzert“ Nr. 1 (G. Moll) d. A. Hilf. 2) Marschner: Aria Mariei din „Hans Heiling“ d-sóra Hackmüller. 3) Beethoven: Concert pentru două violine-solo: d. Malcher și d-l A. Hilf. Paganini: „Hexentanz“ d-l Malcher. 4) R. Lassel: „Mädchenlied“. E. Hildach: „Mein Liebster ist ein Weber“. 5) Beethoven: Romanță. Sarasate: „Malaguenna“. Hauser: Ungarische Melodie, d-l Hilf accompagnat de d-l Lassel.

Funcții noi. În congregaționarea comitatului Brașov, ținută eri în 31 Martie, s'au creat următoarele funcții noi: La ofițul vice-șefului un archivar cu 1600 cor. lăfă și 200 c. banii de locuință, și un scriitor cu 1500 cor. lăfă și 200 locuință, în fine la pretura din Săcele un scriitor cu 1400 cor. lăfă și 200 cor. banii de locuință.

Teatru german. „Hoffmanns Erzählungen“ mult interesanta și fantastica operă a lui Offenbach ce s'a reprezentat aseră, a fost cu toate greutățile scenice și musicale ce le reclamă ea, peste așteptare bine esecuată. Această operă este ultima creație și tot-de-odată cea mai frumoasă și perfectă a compozitorului, ea a secerat triumfură pe întreg continentul. Se distinge printre instrumentație în cîntăre conținând o mulțime de variante și fermecătoare melodii, coruri admirabile, duete, terzete, arii dintre care cea mai frumoasă e fără îndoială aria din scena Antoniei. Această aria formeză cea mai grandiosă parte a operei. S'au distins cu deosebire în joc și cîntare d-ra Kugler și d-l Herold pe urmă d-ra Baier, Schwarz Ernst și d-nii Schneeweis, Nekut, Moro-cutti, Liebesny și Olschinsky.

Mâne, Joi teatrul va fi închis ér Vieneri se va mai reprezenta încă odată odată „Hoffmanns Erzählungen“ de Offenbach.

Literatură.

„Două conferințe poporale“ cu un adaus de diferite sfaturi practice, de Gheorghe Maican, învățător în Ticusul românesc. Aceasta este titlul broșurei nr. 6 din Biblioteca „Poporului Român“ (Budapest VI. Str. Vörösmarty 60 a). Broșura are 31 pagini și se poate procura la adresa de mai sus cu 20 fileri.

ULTIME SCIRI.

Constantinopol. 1 Aprilie. Seraserkerul a întocmit un nou plan de mobilisare, în vederea isbuinirei revoluției generale în Macedonia. Toți ofițerii turci, atașați la regimenterile din străinătate, au primit ordinul să se întorcă de urgență la Constantinopol. Toți aceștia sunt destinați armatei de represiune din Macedonia.

Diverse.

Medicul chinezesc. Arta medicală are în China o înțășare că se poate de curiosă. Teoria anatomică și terapeutică la ei este foarte bizarră și adesea prea copilară. Cu toate acestea spiritul de observație este la Chinesi atât de desvoltat, încât de multe ori pune pe gânduri chiar și pe cei mai mari doctori europeni. Diagnosticul lor este căte odată de o precisiune și de o siguranță, care stărnește o legitimă admiratie. Sunt casuri când ei vindecă boli, pe care doctorii europeni le tratază de nevindecabile.

Ch. de Harlez, în studiul său asupra artei medicale, atrage în special atenția asupra modului cum observă ei pulsul bolnavului. Din observația acăsta, ei nu numai că cunosc starea circulației săngelui, der pot cunoaște chiar cauza boli, partea bolnavă și natura boli cu consecințele ei. Când constată pulsul, ei fac o mulțime de observații și mișcări, care decă n'ar da, în cele mai multe cazuri rezultate bune, să arde că este o curată șarlatanie. Ei merg până acolo, încât să schimbă observaționarea lor după anotimpuri. Diversele stări ale pulsului sunt în raport cu cele ale organelor vitale: înimă plămâni, ficat, intestine, etc. și fiecare stare de puls dă o indicație specială în ce privesc organele care sunt bolnave.

Pentru a-și ascuți simțurile și pentru a percepe nuanțele atât de fine ale pulsului, doctorul chinez face visitele sale de preferință dimineață și seara. El are grije înainte de a se duce la vizită, să lase la o parte ori-ce preocupări, de a evita orice distraconie, de a se lăsi linștit și a-și păstra respirația liberă și regulată.

Sultanul și fonograful. Sultanul Abdul Hamid e un mare amator de muzică, ba el însuși cântă bine la pian. Făresc, că artiștii streină, care vor să dea concerte la Constantinopol, răvnesc după cinstea bănosă de a se produce înaintea Sultanului și mulți din ei parvin la acăsta. Dér Sultanul nu poate să invite pe toți artiștii, care vin la Constantinopol, și fiindcă a avut multe desiluși amare, a găsit acuma un mijloc excelent de a constata pe artiștii interesanți. Mareșalul ii răgăsești cîntările programul mai întâi înaintea unui fonograf și decă proba acăsta are un rezultat favorabil, ei sunt admisi la palat. Un cîntăreț celebru, care a dat recent cîteva concerte în Constantinopol, a trebuit și el să se producă înaintea fonografului, fă înșă bine recompensat de Sultan, căruia și placut fără mult.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Oela „Tipografia A. Mureșanu“
din Brașov,
se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înșiruite este a se mai adăuga și lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru comandație.)

Scrieri economice.

Manual complet de agricultură ratională, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala superioră dela Fereștrău și la Seminarul Nifon Metropolitan din București. Cartea cuprinde patru volume:

Vol. I. **Agrologia**, séu Agricultura generală. 34 cărți de tipar cu 217 figuri în text. Carte didactică aprobată de On. Minister de Agricultură al României cu decizia Nr. 2078 din 1897. Costă 5 corone.

Vol. II. **Fitotechnia**, séu cultura specială a plantelor, 38 cărți de tipar cu 202 figuri în text. Carte premiată de Academia Română cu premiul Nasturel-Herescu în sesiunea 1889. Costă 8 corone.

Vol. III. **Zootechnia**, séu Cultura generală și specială a vitelor cornute, din prenă cu lânări și lăptăria, 49 cărți de tipar cu 225 figuri în text. Costă 8 corone.

Vol. IV. **Economia Rurală**, séu organizarea și administrarea moșilor mari și mici. Costă 8 corone.

Cartea d-lui prof. Major se deosebește esențial de lucrările de acest fel apărute până acum în limba și literatura română prin aceea, că este prima lucrare completă pe terenul agronomiei în limba noastră, care tratază tot ceea ce în cele mai mari ca și pe cele mici privitor la agricultura română din toate țările locuite de Români, pe baza progreselor actuale ale științei și tehnicii agricole moderne. Ea ia serios concurență cu cele mai bune lucrări apărute până acum în limbile culte: germană, franceză, etc.

Economia pentru școalele poporale compusă de Teodor Roșu, învățător la școala primășcolă română din Lăpușul Unguresc. Ediție a doua. Prețul 60 b. (pl. 5 b. porto.)

Despre influența imprejurărilor asupra acțiunilor și deprinderilor animalelor de Lamarck, cu un studiu asupra lui Lamarck de Panaitio losin. Prețul 50 b. pl. 10 b. porto.

România agricolă, studiu economic de Dr. George Maior, profesor de agricultură și fost estimator expert la banca agricolă. Motto: „Sărac în țără săracă“. Eminescu. Prețul 2 cor. plus 10 b. porto.

„Cartea Pugărilor“ séu povestiri economice despre grădinărit, economia câmpului, crescerea vitelor“ etc. scrisă de Ioan Gheorgescu. 90 pag. Form. 8° costă 50 b. (+ 6 b. porto).

Insoțirile de credit împreunate cu insoțiri de consum, de vîndare, de viere, de lăptări etc. Indreptare practică pentru înființarea și conducerea de astfel de insoțiri, de F. W. Raiffeisen. *Ediție a V-a* Trad. de Dr. A. Brote. Editura Reuniunii rom. de agricultură din comit. Sibiului. Contine 227 pag. costă cor. 1.60 (+ porto 20 bani.)

„**Sfaturi de aur**“, pentru sătenii români de totă starea și etatea, de Aron Boca Velcheranu. Prețul 60 b. (plus port 5 b.)

Grădina de legume, de Ioan I. Negruțiu, profesor în Blașiu. Pentru poporul nostru, scrierea d-lui prof. Negruțiu, e de cel mai mare folos practic. Costă 50 b. (plus 5 b. porto).

Vinuri din pome, de Gr. Halip prof. Este o carte în care se dau explicații și invățări amănunte asupra modului cum este a-se face tot felul de vin din felurile pome. Prețul 40 b. (cu posta 45 bani.)

Imbunătățirea sătenului, de Gr. G. Peleşescu. Prețul 50 bani (plus port 5 b.)

Cultura și îngrijirea grăului, de I. F. Negruțiu. Pr. 14 b. (plus port 5 b.)

Economia, pentru școalele poporale, de Teodor Roșu. Prețul 60 bani (plus port 5 b.)

„**Buna chivernisală**“, de Teodor V. Păcăian. Prețul 40 bani (plus port 5 b.)

Catalogue
MUSICAL E
pentru:
Clavir,
Harmonium
Violină
Cello
Zitheră
Kammermusik
Orchestră
Gitară
Cântece
Humoristice
Choruri
Duetă, Terzette
Opuri de studii
etc. etc. trimite
= gratis =
si franco.
Otto Maass
Musikverlag v. sortiment
Wien, VI/2. Mariahilferstrasse 91.